Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 652/2014,**

annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,

elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä, neuvoston direktiivien 98/56/EY, 2000/29/EY ja 2008/90/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002, (EY) N:o 882/2004, (EY) N:o 396/2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta sekä neuvoston päätösten 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY kumoamisesta

(EUVL L 189, 27.6.2014, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1012, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016	L 171	66	29.6.2016
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016	L 317	4	23.11.2016
►M3	Komission delegoitu asetus (EU) 2017/67, annettu 4 päivänä marraskuuta 2016	L 9	2	13.1.2017
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017	L 95	1	7.4.2017
►M5	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2393, annettu 13 päivänä joulukuuta 2017	L 350	15	29.12.2017

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 328, 12.12.2015, s. 126 (652/2014)

►C2 Oikaisu, EUVL L 137, 24.5.2017, s. 40 (2017/625)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 652/2014,

annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,

elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä, neuvoston direktiivien 98/56/EY, 2000/29/EY ja 2008/90/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002, (EY) N:o 882/2004, (EY) N:o 396/2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta sekä neuvoston päätösten 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY kumoamisesta

I OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Kohde, soveltamisala ja tavoitteet

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitettavien menojen hallinnointia koskevat säännökset seuraavilla aloilla, joilla sovelletaan unionin sääntöjä:

a) elintarvikkeiden ja elintarviketurvallisuuden sääntely kaikissa elintarvikkeiden tuotannon, jalostuksen, jakelun ja hävittämisen vaiheissa, mukaan lukien säännöt, joiden tarkoituksena on taata kaupan rehelliset menettelytavat ja suojella kuluttajien etuja ja kuluttajatiedotusta, sekä elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien ja tarvikkeiden valmistuksen ja käytön sääntely;

b) rehujen ja rehuturvallisuuden sääntely kaikissa rehun tuotannon, jalostuksen, jakelun ja hävittämisen vaiheissa ja rehun käytössä, mukaan lukien säännöt, joiden tarkoituksena on taata kaupan rehelliset menettelytavat ja suojella kuluttajien etuja ja kuluttajatiedotusta;

c) eläinten terveyttä koskevien vaatimusten vahvistaminen;

d) eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten vahvistaminen;

e) suojatoimenpiteet kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien torjumiseksi, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2000/29/EY 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa, jäljempänä ’tuhoojat’;

f) markkinoille saatettavan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja markkinoille saattaminen;

▼B

g) kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista ja torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevien vaatimusten vahvistaminen;

h) alat, joiden tavoitteena on ehkäistä ja minimoida eläimistä saatavista sivutuotteista ja niistä johdetuista tuotteista kansanterveydelle ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit;

i) muuntogeenisten organismien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön koskeva sääntely;

j) kasvilajikkeisiin liittyvien immateriaalioikeuksien suojaaminen ja kasvigeenivarojen säilyttäminen ja vaihto.

2 artikla

Tavoitteet

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuilla menoilla on tarkoitus saavuttaa

a) yleistavoite eli myötävaikuttaa ihmisten, eläinten ja kasvien terveyden korkeaan tasoon koko elintarvikeketjussa ja siihen liittyvillä aloilla ehkäisemällä ja hävittämällä tauteja ja tuhoojia sekä varmistamalla kuluttajien ja ympäristön suojelun korkea taso siten, että parannetaan samalla unionin elintarvike- ja rehuteollisuuden kilpailukykyä ja edistetään työpaikkojen luomista;

b) seuraavat erityistavoitteet:

   i) edistää elintarviketurvallisuuden korkeaa tasoa ja turvallisia elintarvikkeiden ja muiden sellaisten tuotteiden tuotantojärjestelmiä, jotka voivat vaikuttaa elintarviketurvallisuuteen, siten, että parannetaan samalla elintarviketuotannon kestävyyttä;

   ii) parantaa eläinten terveystilannetta unionissa ja tukea eläinten hyvinvoinnin edistämistä;

   iii) edistää unionin alueelle kulkeutuneiden tuhoojien ajoissa tapahtuvaa havaitsemista ja niiden hävittämistä;

   iv) auttaa parantamaan virallisen valvonnan ja muiden 1 artiklassa tarkoitettujen unionin sääntöjen tehokasta täytäntöönpanoa ja noudattamista edistävien toimien vaikuttavuutta, tehokkuutta ja luotettavuutta.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamisen mittaamiseksi on käytettävä seuraavia indikaattoreita:

a) edellä 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun erityistavoitteen osalta ihmisissä esiintyvien, elintarviketurvallisuuteen tai zoonooseihin liittyvien tautitapausten määrän väheneminen unionissa;

▼B

b) edellä 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun erityistavoitteen osalta:

i) niiden jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden alueiden määrän kasvu, joissa ei esiinny eläintauteja, joiden osalta myönnetään rahoitusosuus;

ii) tautiparametrien, kuten esiintyvyyden, sairastavuuden ja taudinpurkausten määrän yleinen väheneminen;

c) edellä 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun erityistavoitteen osalta:

i) tuhoojia koskevien kartoitusten kattavuus unionin alueella, etenkin niiden tuhoojien osalta, joiden ei tiedetä esiintyvän unionin alueella, sekä unionin alueelle vaarallisimmiksi katsottujen tuhoojien osalta;

ii) näiden tuhoojien hävittämiseen käytetty aika ja onnistumisaste;

d) edellä 1 kohdan b alakohdan iv alakohdassa tarkoitetun erityistavoitteen osalta myönteinen suuntaus komission asiantuntijoiden jäsenvaltioiden tietyillä ongelma-alueilla suorittaman ja raportoiman valvonnan tuloksissa.

II LUKU

Rahoitusmuodot ja rahoitusta koskevat yleiset säännökset

3 artikla

Rahoitusmuodot

1. Unionin rahoitus 1 artiklassa tarkoitettuihin menoihin pannaan täytäntöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

2. Kun jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille myönnetään avustuksia, viranomaiset katsotaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 128 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi nimetyiksi tuensaajiksi. Tällaiset avustukset voidaan myöntää ilman ehdotuspyyntöä.

3. Unionin rahoitusosuus tässä asetuksessa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voi muodostua myös vapaaehtoisista maksuista kansainvälisille järjestöille, joiden jäsen unioni on tai joiden työhön se osallistuu ja jotka toimivat 1 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamiskohteena olevilla aloilla.

4 artikla

Talousarvio

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen menojen enimmäismäärä kaudella 2014–2020 on 1 891 936 000 euroa nykyhintoina.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä voi kattaa myös valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimista aiheutuvat kustannukset, jotka ovat tarpeen 1 artiklassa tarkoitettujen menojen hallinnoimiseksi ja niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, etenkin tutkimuksista ja asiantuntijoiden kokouksista aiheutuvat kustannukset, tietojenkäsittelyyn ja -vaihtoon tarkoitettuihin tietoverkkoihin liittyvät kustannukset sekä kaikki muut kyseisten menojen hallinnoinnista komissiolle aiheutuvat teknisen ja hallinnollisen avun kustannukset.

3. Enimmäismäärä voi kattaa myös sellaisen teknisen ja hallinnollisen avun kulut, joka on tarpeen varmistettaessa siirtyminen ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksytyistä toimista sen voimaantulon jälkeen hyväksyttyihin toimiin. Samanlaisten kulujen kattamiseksi talousarvioon voidaan tarvittaessa sisällyttää määrärahoja myös vuoden 2020 jälkeen, jotta voidaan hallinnoida toimia, joita ei ole saatu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä.

▼M5

4. Kun on kyse monivuotisten toimien hyväksymisestä, talousarviositoumukset voidaan jakaa vuotuisiin eriin. Kun talousarviositoumukset jaetaan tällä tavoin, komissio tekee vuotuisia eriä koskevat sitoumukset ottaen huomioon toimien edistymisen, arvioidut tarpeet ja käytettävissä olevat talousarviovarat.

▼B

5 artikla

Avustusten enimmäisosuudet

1. Jos unionin rahoitusosuus maksetaan avustuksina, se ei saa olla yli 50:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu enimmäisosuus voidaan nostaa 75 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista seuraavien osalta:

a) kahden tai useamman jäsenvaltion yhdessä toteuttamat rajat ylittävät toimet tuhoojien tai eläintautien torjumiseksi, ehkäisemiseksi tai hävittämiseksi;

b) jäsenvaltiot, joiden bruttokansantulo asukasta kohden on Eurostatin viimeisimpien tietojen mukaan alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu enimmäisosuus voidaan nostaa 100 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista, jos unionin rahoitusta saavat toimet koskevat sellaisten terveysriskien ehkäisemistä ja torjuntaa, jotka aiheuttavat vakavan riskin ihmisten, kasvien ja eläinten terveydelle unionissa, ja ne

a) on tarkoitettu estämään ihmishenkien menetyksiä tai merkittäviä talouden häiriötiloja koko unionissa;

b) ovat koko unionille välttämättömiä toimia siten kuin komissio on vahvistanut 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä työohjelmassa; tai

c) pannaan täytäntöön kolmansissa maissa.

▼B

II OSASTO

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Eläinten terveys

1 jakso

Kiireelliset toimenpiteet

6 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

1. Avustuksia, joiden enimmäisosuudet on vahvistettu 5 artiklan 1–3 kohdassa, voidaan myöntää jäsenvaltioille toimenpiteisiin, jotka on toteutettu jonkin 7 artiklan mukaisessa eläintautien luettelossa mainitun eläintaudin esiintymisen vahvistuttua, jos nämä toimenpiteet on toteutettu välittömästi ja asianomaisessa unionin lainsäädännössä vahvistettujen sovellettavien säännösten mukaisesti. Tällaisia avustuksia voidaan myöntää myös jo tautia epäiltäessä aiheutuneisiin kustannuksiin, jos taudin esiintyminen vahvistuu myöhemmin.

2. Jäsenvaltioille voidaan myöntää avustuksia jonkin 7 artiklan mukaisessa eläintautien luettelossa mainitun eläintaudin esiintymisen vahvistuttua, jos kaksi tai useampia jäsenvaltioita tekee tiivistä yhteistyötä epidemian torjumiseksi.

3. Jäsenvaltioille, kolmansille maille ja kansainvälisille järjestöille voidaan myöntää avustuksia suojatoimenpiteisiin, jotka on toteutettu tilanteessa, jossa jokin 7 tai 10 artiklan mukaisessa luettelossa mainittu eläintauti tai zoonoosi esiintyy tai leviää kolmannessa maassa tai jäsenvaltiossa uhaten välittömästi unionin terveystilannetta.

4. Jäsenvaltioille voidaan myöntää avustuksia, jos komissio jäsenvaltion pyynnöstä päättää, että niiden on perustettava biologisten aineiden varastoja 7 tai 10 artiklan mukaisessa luettelossa mainittujen eläintautien ja zoonoosien torjumiseksi.

5. Unionin rahoitusosuus voidaan myöntää biologisten aineiden varastojen perustamista tai rokoteannosten hankkimista varten, jos jonkin 7 tai 10 artiklan mukaisessa luettelossa mainitun eläintaudin tai zoonoosin esiintyminen tai leviäminen kolmannessa maassa tai jäsenvaltiossa voi muodostaa uhkan unionille.

7 artikla

Eläintautien luettelo

1. Edellä 6 artiklan mukaiseen rahoitukseen oikeuttavien eläintautien luettelo on liitteessä I.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 40 artiklan mukaisesti lisäysten tekemiseksi 1 kohdassa tarkoitettuun eläintautien luetteloon ottaen huomioon eläintaudit, joista on ilmoitettava direktiivin 82/894/ETY mukaisesti, ja eläintaudit, jotka todennäköisesti aiheuttavat uuden uhkan unionille johtuen niiden merkittävästä vaikutuksesta

▼B

a) ihmisten terveyteen,

b) eläinten terveyteen tai hyvinvointiin, tai

c) maatalous- tai vesiviljelytuotantoon tai niihin liittyviin talouden aloihin.

8 artikla

Tukikelpoiset kustannukset

1. Seuraavat jäsenvaltioille aiheutuvat kustannukset, jotka johtuvat 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta, voivat mainitun kohdan nojalla olla tukikelpoisia:

a) kustannukset, jotka aiheutuvat teurastettujen tai lopetettujen eläinten arvon korvaamisesta niiden omistajille sen markkina-arvon rajoissa, joka eläimillä olisi ollut ilman taudin esiintymistä;

b) kustannukset, jotka aiheutuvat eläinten teurastuksesta tai lopettamisesta, ja tähän liittyvät kuljetuskustannukset;

c) kustannukset, jotka aiheutuvat hävitettyjen eläinperäisten tuotteiden arvon korvaamisesta niiden omistajille niiden markkina-arvojen rajoissa, jotka näillä tuotteilla oli välittömästi ennen tautiepäilyn herääämistä tai sen vahvistumista;

d) kustannukset, jotka aiheutuvat epidemiologian ja taudinaiheuttajan ominaispiirteiden mukaisesta tilojen ja välineiden puhdistuksesta, hyönteisten hävittämisestä ja desinfioinnista;

e) kustannukset, jotka aiheutuvat saastuneen rehun ja, siltä osin kuin välineitä ei voida desinfioida, saastuneiden välineiden kuljettamisesta ja hävittämisestä;

▼C1

f) kustannukset, jotka aiheutuvat rokotteiden ja syöttien hankinnasta, varastoinnista, hallinnoinnista tai levityksestä, sekä itse rokottamisesta aiheutuvat kustannukset, jos komissio päättää tällaisista toimista tai antaa niille luvan;

▼B

g) kustannukset, jotka aiheutuvat ruhojen kuljetuksesta ja hävittämisestä;

h) asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa kaikki muut taudin hävittämisen kannalta olennaiset kustannukset tämän asetuksen 36 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun rahoituspäätöksen mukaisesti.

2. Kustannukset ovat asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla tukikelpoisia siitä päivästä lähtien, jona jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle taudin esiintymisestä. Näihin kustannuksiin voivat sisältyä myös kustannukset, joita aiheutuu, kun epäillään, että tällaista tautia esiintyy, jos taudin esiintyminen vahvistuu myöhemmin.

3. Arvioituaan jäsenvaltioiden esittämät maksupyynnöt komissio tekee vastaavat talousarviositoumukset ja maksaa tukikelpoiset kustannukset.

▼B

2 jakso

Eläintautien ja zoonoosien hävittämis-, torjunta- ja seurantaohjelmat

9 artikla

Tukikelpoiset ohjelmat

Avustuksia voidaan myöntää jäsenvaltioiden vuoden kestäviin tai monivuotisiin, 10 artiklan mukaisessa luettelossa mainittujen eläintautien ja zoonoosien hävittämis-, torjunta- ja seurantaohjelmiin, jäljempänä ’kansalliset ohjelmat’.

10 artikla

Eläintautien ja zoonoosien luettelo

1. Edellä 9 artiklan mukaisiin avustuksiin oikeuttavien eläintautien ja zoonoosien luettelo on liitteessä II.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 40 artiklan mukaisesti lisäysten tekemiseksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun eläintautien ja zoonoosien luetteloon ottaen huomioon

a) tilanteen sellaisten eläintautien osalta, joilla on merkittävä vaikutus karjankasvatukseen tai karjakauppaan;

b) ihmisille uhkan aiheuttavien zoonoosien kehittymisen; tai

c) tieteen tai epidemiologian viimeaikaisen kehityksen.

11 artikla

Tukikelpoiset kustannukset

Seuraavat jäsenvaltioille kansallisten ohjelmien täytäntöönpanosta aiheutuvat kustannukset voivat 9 artiklan nojalla olla avustuskelpoisia:

a) eläimiä koskevasta näytteenotosta aiheutuvat kustannukset;

b) kokeista aiheutuvat kustannukset edellyttäen, että ne rajoittuvat seuraaviin:

   i) sellaisista testisarjoista, reagensseista ja kulutusosista aiheutuvat kustannukset, jotka ovat yksilöitävissä ja joita käytetään nimenomaisesti kyseisten kokeiden suorittamiseen;

   ii) kokeiden suorittamiseen välittömästi osallistuvasta henkilöstöstä aiheutuvat kustannukset, henkilöstön asemasta riippumatta;

c) kustannukset, jotka aiheutuvat teurastettujen tai lopetettujen eläinten arvon korvaamisesta niiden omistajille sen markkina-arvon rajoissa, joka eläimillä olisi ollut ilman taudin esiintymistä;

d) kustannukset, jotka aiheutuvat eläinten teurastuksesta tai lopettamisesta;

▼B

e) kustannukset, jotka aiheutuvat hävitettyjen eläinperäisten tuotteiden arvon korvaamisesta niiden omistajille niiden markkina-arvojen rajoissa, jotka näillä tuotteilla oli välittömästi ennen tautiepäilyn heräämistä tai sen vahvistumista;

▼C1

f) kustannukset, jotka aiheutuvat ohjelmissa käytettävien rokoteannosten tai rokotteiden ja syöttien hankinnasta, varastoinnista, rokottamisesta, hallinnoinnista tai levityksestä;

▼B

g) kustannukset, jotka aiheutuvat epidemiologian ja taudinaiheuttajan ominaispiirteiden mukaisesta tilojen ja välineiden puhdistuksesta, hyönteisten hävittämisestä ja desinfioinnista; ja

h) asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa kustannukset, jotka aiheutuvat muiden kuin a–g alakohdassa tarkoitettujen tarpeellisten toimenpiteiden suorittamisesta edellyttäen, että tällaiset toimenpiteet on vahvistettu 13 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetussa avustuspäätöksessä.

Ensimmäisen kohdan c alakohdan soveltamiseksi eläinten mahdollinen jäännösarvo vähennetään korvauksesta.

Ensimmäisen kohdan d alakohdan soveltamiseksi lämpökäsiteltyjen hautomattomien munien jäännösarvo vähennetään korvauksesta.

12 artikla

Kansallisten ohjelmien sisältö ja toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä toukokuuta kansalliset ohjelmat, joiden on määrä alkaa seuraavan vuoden aikana ja joiden osalta ne haluavat hakea avustusta.

Toukokuun 31 päivän jälkeen esitettyihin kansallisiin ohjelmiin ei voida myöntää rahoitusta seuraavalle vuodelle.

2. Kansallisten ohjelmien on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot:

a) kuvaus eläintaudin tai zoonoosin epidemiologisesta tilanteesta ennen ohjelman alkamispäivää;

b) niiden maantieteellisten ja hallinnollisten alueiden kuvaus ja rajojen määrittely, joilla ohjelmaa sovelletaan;

c) ohjelman kesto;

d) toteutettavat toimenpiteet;

e) alustava talousarvio;

f) tavoitteet, jotka on tarkoitus saavuttaa ohjelman päättymispäivään mennessä, ja ohjelmasta odotetut hyödyt; ja

g) asianmukaiset indikaattorit, joilla mitataan ohjelman tavoitteiden saavuttamista.

Kussakin monivuotisessa kansallisessa ohjelmassa on annettava ensimmäisen alakohdan b, d ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot kultakin ohjelmaan kuuluvalta vuodelta, jos tilanne on muuttunut merkittävästi edellisvuodesta. Ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava kultakin ohjelmaan kuuluvalta vuodelta.

▼B

3. Jos jonkin 10 artiklan mukaisessa luettelossa mainitun eläintaudin tai zoonoosin esiintyminen tai kehittyminen todennäköisesti uhkaa unionin terveystilannetta ja jotta unionia voidaan suojella jonkin tällaisen eläintaudin tai zoonoosin kulkeutumiselta sen alueelle, jäsenvaltiot voivat sisällyttää kansallisiin ohjelmiinsa naapureinaan olevien kolmansien maiden alueilla toteutettavia toimenpiteitä, jotka pannaan täytäntöön yhteistyössä kyseisten maiden viranomaisten kanssa.

13 artikla

Kansallisten ohjelmien arviointi ja hyväksyminen

1. Komissio arvioi kansalliset ohjelmat ottamalla huomioon 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa vuotuisissa tai monivuotisissa työohjelmissa vahvistetut painotusalueet ja perusteet.

2. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta

a) luettelon kansallisista ohjelmista, jotka on hyväksytty teknisesti ja joita ehdotetaan yhteisrahoitettaviksi;

b) kuhunkin ohjelmaan alustavasti kohdennetun määrän;

c) kuhunkin ohjelmaan myönnettävän unionin rahoitusosuuden alustavan enimmäismäärän; ja

d) mahdolliset alustavat edellytykset unionin rahoitusosuuden myöntämiselle.

3. Komissio hyväksyy vuotuiset kansalliset ohjelmat ja niiden rahoituksen viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä avustuspäätöksellä, joka koskee toteutettuja toimenpiteitä ja kyseisenä vuonna 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana aiheutuneita kustannuksia. Komissio voi 14 artiklassa tarkoitettujen väliraporttien toimittamisen jälkeen tarvittaessa muuttaa näitä päätöksiä koko tukikelpoisuusajan osalta.

4. Komissio hyväksyy monivuotiset kansalliset ohjelmat ja niiden rahoituksen viimeistään ensimmäisen toteutusvuoden tammikuun 31 päivänä avustuspäätöksellä, joka koskee toteutettuja toimenpiteitä ja ensimmäisen toteutusvuoden 1 päivän tammikuuta ja toteutuskauden päättymisen välisenä aikana aiheutuneita kustannuksia.

▼M5

_____

▼B

14 artikla

Raportit

Jäsenvaltioiden on toimitettava kustakin hyväksytystä vuoden kestävästä tai monivuotisesta kansallisesta ohjelmasta viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä komissiolle edellisen vuoden kattava tekninen ja rahoitusta koskeva raportti. Raporttiin on sisällyttävä saavutetut ja 12 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetuilla indikaattoreilla mitatut tulokset sekä yksityiskohtainen selvitys aiheutuneista tukikelpoisista kustannuksista.

▼B

Lisäksi jäsenvaltioiden on toimitettava kustakin hyväksytystä vuoden kestävästä kansallisesta ohjelmasta komissiolle viimeistään kunkin vuoden elokuun 31 päivänä rahoitusta koskeva väliraportti.

15 artikla

Maksut

Jäsenvaltion kansallista ohjelmaa tiettynä vuonna koskeva maksupyyntö on esitettävä komissiolle viimeistään seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivänä.

Komissio maksaa unionin rahoitusosuuden tukikelpoisista kustannuksista tarkastettuaan asianmukaisesti 14 artiklassa tarkoitetut raportit.

II LUKU

Kasvien terveys

1 jakso

Kiireelliset toimenpiteet

16 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

1. Avustuksia, joiden enimmäismäärät on vahvistettu 5 artiklan 1–3 kohdassa, voidaan myöntää jäsenvaltioille seuraaviin tuhoojien vastaisiin toimenpiteisiin soveltaen 17 artiklassa säädettyjä edellytyksiä:

a) tuhoojan hävittämiseksi saastuneelta alueelta suoritettavat toimenpiteet, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet direktiivin 2000/29/EY 16 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tai mainitun direktiivin 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen unionin toimenpiteiden johdosta;

b) toimenpiteet, joilla estetään sellaisen tuhoojan leviäminen, jonka vastaiset unionin rajoittamistoimenpiteet on hyväksytty direktiivin 2000/29/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti, saastuneella alueella, jolta kyseistä tuhoojaa ei kyetä hävittämään, jos mainitut toimenpiteet ovat olennaisen tärkeitä unionin suojaamiseksi kyseisen tuhoojan leviämiseltä. Nämä toimenpiteet saavat koskea ainoastaan kyseisen tuhoojan hävittämistä puskurivyöhykkeeltä, jos sen on todettu esiintyvän siellä;

c) suojaavat lisätoimenpiteet, joilla estetään sellaisen tuhoojan leviäminen, jonka vastaiset unionin toimenpiteet on hyväksytty direktiivin 2000/29/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka ovat muita kuin a alakohdassa tarkoitettuja hävittämistoimenpiteitä ja b alakohdassa tarkoitettuja rajoittamistoimenpiteitä, jos mainitut toimenpiteet ovat olennaisen tärkeitä unionin suojaamiseksi kyseisen tuhoojan edelleen leviämiseltä.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin tarkoitettuja avustuksia voidaan myöntää myös toimenpiteisiin, jotka toteutetaan, kun epäillään, että tällaista tuhoojaa esiintyy, jos tuhoojan esiintyminen vahvistuu myöhemmin.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja avustuksia voidaan myöntää myös jäsenvaltiolle, jonka alueella ei esiinny 1 kohdassa tarkoitettuja tuhoojia, jos on toteutettu toimenpiteitä näiden tuhoojien kulkeutumisen estämiseksi kyseisen jäsenvaltion alueelle, koska niitä esiintyy sen rajanaapurina sijaitsevassa jäsenvaltiossa tai sen rajan välittömässä läheisyydessä olevassa kolmannessa maassa.

3. Avustuksia voidaan myöntää jäsenvaltioille jonkin 17 artiklassa tarkoitetun tuhoojan esiintymisen vahvistuttua, jos kaksi tai useampia jäsenvaltioita tekee tiivistä yhteistyötä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi.

4. Myös kansainvälisille järjestöille voidaan myöntää avustuksia 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

17 artikla

Edellytykset

Edellä 16 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet voivat olla tukikelpoisia edellyttäen, että ne on toteutettu välittömästi ja asianomaisessa unionin lainsäädännössä vahvistettujen sovellettavien säännösten mukaisesti ja että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) ne koskevat direktiivin 2000/29/EY liitteessä I olevan A osan I jaksossa ja sen liitteessä II olevan A osan I jaksossa lueteltuja tuhoojia;

b) ne koskevat tuhoojia, jotka kuuluvat sellaisen toimenpiteen piiriin, jonka komissio on hyväksynyt direktiivin 2000/29/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

c) ne koskevat tuhoojia, joiden osalta on hyväksytty toimenpiteitä direktiivien 69/464/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY tai 2007/33/EY mukaisesti; tai

d) ne koskevat tuhoojia, joita ei ole lueteltu direktiivin 2000/29/EY liitteessä I tai liitteessä II ja jotka kuuluvat jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen direktiivin 2000/29/EY 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksymien toimenpiteiden piiriin ja jotka alustavasti täyttävät direktiivin 2000/29/EY liitteessä I olevan A osan I jaksossa tai sen liitteessä II olevan A osan I jaksossa olevaan luetteloon sisällyttämisen perusteet.

Ensimmäisen kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen täyttävien toimenpiteiden osalta avustus ei saa kattaa kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet sellaisen toimenpiteen, jonka komissio on hyväksynyt direktiivin 2000/29/ETY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voimassaolon päättymisen jälkeen.

Ensimmäisen kohdan d alakohdassa säädetyn edellytyksen täyttävien toimenpiteiden osalta avustus ei saa kattaa kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet yli kaksi vuotta sen jälkeen, kun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä toimenpide on tullut voimaan, tai jotka ovat aiheutuneet kyseisen toimenpiteen voimassaolon päättymisen jälkeen.

18 artikla

Tukikelpoiset kustannukset

1. Seuraavat jäsenvaltioille aiheutuvat kustannukset, jotka johtuvat 16 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta, voivat mainitun artiklan nojalla olla avustuskelpoisia:

▼B

a) toimenpiteiden toteuttamiseen välittömästi osallistuvasta henkilöstöstä aiheutuvat kustannukset, henkilöstön asemasta riippumatta, sekä välineiden vuokrauksesta, kuluvista ja kaikista muista tarvittavista tarvikkeista, käsittelyaineista, näytteenotosta ja laboratoriokokeista koituvat kustannukset;

b) sellaisten palvelusopimusten kustannukset, jotka on tehty osan toimenpiteistä toteuttavien kolmansien osapuolten kanssa;

c) kustannukset, jotka aiheutuvat kasvien käsittelyn, hävittämisen ja sitä seuraavan kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden poistamisen sekä tilojen, maan, veden, maaperän, kasvualustojen, rakennusten, koneiden ja laitteiden puhdistuksen ja desinfioinnin korvaamisesta asianomaisille toimijoille tai omistajille;

d) kustannukset, jotka aiheutuvat direktiivin 2000/29/EY 16 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden vuoksi hävitettyjen kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden arvon korvaamisesta niiden omistajille sen markkina-arvon rajoissa, joka tällaisilla kasveilla, kasvituotteilla ja muilla tavaroilla olisi ollut ilman toimenpiteiden toteuttamista; mahdollinen jäännösarvo vähennetään korvauksesta; ja

e) asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa kustannukset, jotka aiheutuvat muiden kuin a–d alakohdassa tarkoitettujen tarpeellisten toimenpiteiden toteuttamisesta edellyttäen, että tällaiset toimenpiteet on vahvistettu 36 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa rahoituspäätöksessä.

Edellä c alakohdassa tarkoitettuun omistajille suoritettavaan korvaukseen voidaan myöntää avustusta ainoastaan, jos toimenpiteet on suoritettu toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

2. Kustannukset ovat asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla tukikelpoisia siitä päivästä lähtien, jona jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle tuhoojan esiintymisestä. Näihin kustannuksiin voivat sisältyä myös kustannukset, joita aiheutuu, kun epäillään, että kyseistä tuhoojaa esiintyy, jos tuhoojan esiintyminen vahvistuu myöhemmin.

3. Arvioituaan jäsenvaltioiden esittämät maksupyynnöt komissio tekee vastaavat talousarviositoumukset ja maksaa tukikelpoiset kustannukset.

2 jakso

Tuhoojien esiintymistä koskevat kartoitusohjelmat

19 artikla

Tukikelpoiset kartoitusohjelmat

Avustuksia voidaan myöntää jäsenvaltioiden toteuttamiin vuoden kestäviin tai monivuotisiin tuhoojien esiintymistä koskeviin kartoitusohjelmiin, jäljempänä ’kartoitusohjelmat’, edellyttäen, että nämä kartoitusohjelmat täyttävät ainakin yhden seuraavista edellytyksistä:

a) ne koskevat direktiivin 2000/29/EY liitteessä I olevan A osan I jaksossa ja liitteessä II olevan A osan I jaksossa lueteltuja tuhoojia;

▼B

b) ne koskevat tuhoojia, jotka kuuluvat sellaisen toimenpiteen piiriin, jonka komissio on hyväksynyt direktiivin 2000/29/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Kartoitusohjelmien on tämän artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuhoojien osalta perustuttava kyseisten tuhoojien kulkeutumista, asettautumista ja leviämistä koskevan riskin arviointiin asianomaisten jäsenvaltioiden alueella, ja niiden vähimmäisedellytyksenä on, että ne kohdistuvat suurimman riskin aiheuttaviin tuhoojiin ja keskeisiin kyseisille riskeille alttiisiin kasvilajeihin.

Tämän artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa vahvistetun edellytyksen täyttävien toimenpiteiden osalta avustus ei saa kattaa kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet sellaisen toimenpiteen, jonka komissio on hyväksynyt direktiivin 2000/29/ETY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voimassaolon päättymisen jälkeen.

20 artikla

Tukikelpoiset kustannukset

Seuraavat jäsenvaltioille aiheutuvat kustannukset, jotka johtuvat 19 artiklassa tarkoitettujen kartoitusohjelmien toteuttamisesta, voivat mainitun artiklan nojalla olla tukikelpoisia:

a) näytteenotosta aiheutuvat kustannukset;

b) kokeista aiheutuvat kustannukset edellyttäen, että ne rajoittuvat seuraaviin:

   i) sellaisista testisarjoista, reagensseista ja kulutusosista aiheutuvat kustannukset, jotka ovat yksilöitävissä ja joita käytetään nimenomaisesti kyseisten kokeiden suorittamiseen;

   ii) kokeiden suorittamiseen välittömästi osallistuvasta henkilöstöstä aiheutuvat kustannukset, henkilöstön asemasta riippumatta;

c) asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa kustannukset, jotka aiheutuvat muiden tarpeellisten toimenpiteiden kuin a ja b alakohdassa tarkoitettujen suorittamisesta edellyttäen, että tällaiset toimenpiteet on vahvistettu 22 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetussa avustuspäätöksessä.

21 artikla

Kartoitusohjelmien sisältö ja toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä toukokuuta kartoitusohjelmat, joiden on määrä alkaa seuraavan vuoden aikana ja joiden osalta ne haluavat hakea avustusta.

Toukokuun 31 päivän jälkeen esitettyihin kartoitusohjelmiin ei voida myöntää rahoitusta seuraavalle vuodelle.

2. Kartoitusohjelmien on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot:

▼B

a) ohjelmaan sisältyvät tuhoojat;

b) niiden maantieteellisten ja hallinnollisten alueiden kuvaus ja rajojen määrittely, joilla ohjelmaa sovelletaan, sekä kuvaus kyseisten alueiden tilanteesta asianomaisten tuhoojien esiintymisen osalta;

c) ohjelman kesto;

d) tuhoojien ja kasvien, kasvituotteiden ja muiden asianomaisten tavaroiden osalta suunniteltujen silmämääräisten tarkastusten, näytteiden ja kokeiden määrä;

e) alustava talousarvio;

f) tavoitteet, jotka on tarkoitus saavuttaa ohjelman päättymispäivään mennessä, ja ohjelmasta odotetut hyödyt; ja

g) asianmukaiset indikaattorit, joilla mitataan ohjelman tavoitteiden saavuttaminen.

Kussakin monivuotisessa kartoitusohjelmassa on annettava ensimmäisen alakohdan b, d ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot kultakin ohjelmaan kuuluvalta vuodelta, jos tilanne on muuttunut merkittävästi edellisvuodesta. Ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava kultakin ohjelmaan kuuluvalta vuodelta.

22 artikla

Kartoitusohjelmien arviointi ja hyväksyminen

1. Komissio arvioi kartoitusohjelmat ottamalla huomioon 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa vuotuisissa tai monivuotisissa työohjelmissa vahvistetut painotusalueet ja perusteet.

2. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta

a) luettelon kartoitusohjelmista, jotka on hyväksytty teknisesti ja joita ehdotetaan yhteisrahoitettaviksi;

b) kuhunkin ohjelmaan alustavasti kohdennetun määrän;

c) kuhunkin ohjelmaan myönnettävän unionin rahoitusosuuden alustavan enimmäismäärän; ja

d) mahdolliset alustavat edellytykset unionin rahoitusosuuden myöntämiselle.

3. Komissio hyväksyy vuotuiset kartoitusohjelmat ja niiden rahoituksen viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä avustuspäätöksellä, joka koskee toteutettuja toimenpiteitä ja kyseisenä vuonna 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana aiheutuneita kustannuksia. Komissio voi 23 artiklassa tarkoitettujen väliraporttien toimittamisen jälkeen tarvittaessa muuttaa näitä päätöksiä koko tukikelpoisuusajan osalta.

▼B

4. Komissio hyväksyy monivuotiset kartoitusohjelmat ja niiden rahoituksen viimeistään ensimmäisen toteutusvuoden tammikuun 31 päivänä avustuspäätöksellä, joka koskee toteutettuja toimenpiteitä ja ensimmäisen toteutusvuoden 1 päivän tammikuuta ja toteutuskauden päättymisen välisenä aikana aiheutuneita kustannuksia.

▼M5

_____

▼B

23 artikla

Raportointi

Jäsenvaltioiden on toimitettava kustakin hyväksytystä vuoden kestävästä tai monivuotisesta kartoitusohjelmasta viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä komissiolle edellisen vuoden kattava tekninen ja rahoitusta koskeva raportti. Tähän raporttiin on sisällyttävä saavutetut ja 21 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetuilla indikaattoreilla mitatut tulokset ja yksityiskohtainen selvitys aiheutuneista tukikelpoisista kustannuksista. Lisäksi jäsenvaltioiden on toimitettava kustakin hyväksytystä vuoden kestävästä kartoitusohjelmasta viimeistään kunkin vuoden elokuun 31 päivänä komissiolle rahoitusta koskeva väliraportti.

24 artikla

Maksut

Jäsenvaltion kartoitusohjelmaa tiettynä vuonna koskeva maksupyyntö on esitettävä komissiolle viimeistään seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivänä.

Komissio maksaa unionin rahoitusosuuden tukikelpoisista kustannuksista tarkastettuaan asianmukaisesti 23 artiklassa tarkoitetut raportit.

3 jakso

Tuhoojien torjuntaa unionin syrjäisimmillä alueilla koskevat ohjelmat

25 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet ja kustannukset

1. Avustuksia voidaan myöntää jäsenvaltioille ohjelmiin, joita ne toteuttavat tuhoojien torjumiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla unionin syrjäisimmillä alueilla, jäljempänä ’syrjäisimpiä alueita koskevat ohjelmat’, asetuksen (EU) N:o 228/2013 2 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti. Nämä avustukset koskevat toimia, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että kyseisillä alueilla sovelletaan moitteettomasti niillä voimassa olevia tuhoojien torjuntaa koskevia sääntöjä, olivatpa ne unionin sääntöjä tai kansallisia sääntöjä.

2. Seuraaviin syrjäisimpiä alueita koskevista ohjelmista jäsenvaltioille aiheutuviin kustannuksiin voidaan myöntää unionin rahoitusosuus:

▼B

a) toimenpiteiden toteuttamiseen välittömästi osallistuvasta henkilöstöstä aiheutuvat kustannukset, henkilöstön asemasta riippumatta, sekä välineiden vuokrauksesta, kuluvista osista ja käsittelyaineista koituvat kustannukset;

b) sellaisten palvelusopimusten kustannukset, jotka on tehty osan toimenpiteistä toteuttavien kolmansien osapuolten kanssa;

c) näytteenotosta aiheutuvat kustannukset;

d) kokeista aiheutuvat kustannukset edellyttäen, että ne rajoittuvat seuraaviin:

i) sellaisista testisarjoista, reagensseista ja kulutusosista aiheutuvat kustannukset, jotka ovat yksilöitävissä ja joita käytetään nimenomaisesti kyseisten kokeiden suorittamiseen;

ii) kokeiden suorittamiseen välittömästi osallistuvasta henkilöstöstä aiheutuvat kustannukset, henkilöstön asemasta riippumatta.

26 artikla

Syrjäisimpiä alueita koskevien ohjelmien sisältö ja toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä toukokuuta syrjäisimpiä alueita koskevat ohjelmat, joiden on määrä alkaa seuraavana vuonna ja joihin ne haluavat hakea avustusta.

Toukokuun 31 päivän jälkeen esitettyihin syrjäisimpiä alueita koskeviin ohjelmiin ei voida myöntää rahoitusta seuraavalle vuodelle.

2. Syrjäisimpiä alueita koskevien ohjelmien on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot:

a) ohjelmaan sisältyvät tuhoojat;

b) niiden maantieteellisten ja hallinnollisten alueiden kuvaus ja rajojen määrittely, joilla ohjelmaa sovelletaan, sekä kuvaus näiden alueiden tilanteesta asianomaisten tuhoojien esiintymisen osalta;

c) tekninen selvitys alueen kasvinsuojelutilanteesta;

d) ohjelman kesto;

e) ohjelmaan sisältyvät toimet ja tarvittaessa tuhoojien ja kasvien, kasvituotteiden ja muiden asianomaisten tavaroiden osalta suunniteltujen silmämääräisten tarkastusten, näytteiden ja kokeiden määrä;

f) alustava talousarvio;

g) tavoitteet, jotka on tarkoitus saavuttaa ohjelman päättymispäivään mennessä, ja ohjelmasta odotetut hyödyt; ja

h) asianmukaiset indikaattorit, joilla mitataan ohjelman tavoitteiden saavuttaminen.

▼B

Kussakin monivuotisessa syrjäisimpiä alueita koskevassa ohjelmassa on annettava ensimmäisen alakohdan b, e ja g alakohdassa tarkoitetut tiedot kultakin ohjelmaan kuuluvalta vuodelta, jos tilanne on muuttunut merkittävästi edellisvuodesta. Ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava kultakin ohjelmaan kuuluvalta vuodelta.

27 artikla

Syrjäisimpiä alueita koskevien ohjelmien arviointi ja hyväksyminen

1. Syrjäisimpiä alueita koskevat ohjelmat arvioidaan ottaen huomioon 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa vuotuisissa tai monivuotisissa työohjelmissa vahvistetut painotusalueet ja perusteet.

2. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta

a) luettelon syrjäisimpiä alueita koskevista ohjelmista, jotka on hyväksytty teknisesti ja joita ehdotetaan yhteisrahoitettaviksi;

b) kuhunkin ohjelmaan alustavasti kohdennetun määrän;

c) kuhunkin ohjelmaan myönnettävän unionin rahoitusosuuden alustavan enimmäismäärän; ja

d) mahdolliset alustavat edellytykset unionin rahoitusosuuden myöntämiselle.

3. Syrjäisimpiä alueita koskevat vuotuiset ohjelmat ja niiden rahoitus hyväksytään viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä avustuspäätöksellä, joka koskee toteutettuja toimenpiteitä ja kyseisenä vuonna 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana aiheutuneita kustannuksia. Komissio voi 28 artiklassa tarkoitettujen väliraporttien toimittamisen jälkeen tarvittaessa muuttaa näitä päätöksiä koko tukikelpoisuusajan osalta.

4. Monivuotiset syrjäisimpiä alueita koskevat ohjelmat ja niiden rahoitus hyväksytään viimeistään ensimmäisen toteutusvuoden tammikuun 31 päivänä avustuspäätöksellä, joka koskee toteutettuja toimenpiteitä ja ensimmäisen toteutusvuoden 1 päivän tammikuuta ja toteutuskauden päättymisen välisenä aikana aiheutuneita kustannuksia.

▼M5

_____

▼B

28 artikla

Raportointi

Jäsenvaltioiden on toimitettava kustakin hyväksytystä vuoden kestävästä tai monivuotisesta syrjäisimpiä alueita koskevasta ohjelmasta viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä komissiolle edellisen vuoden kattava tekninen ja rahoitusta koskeva raportti. Tähän raporttiin on sisällyttävä saavutetut, 26 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdassa tarkoitetuilla indikaattoreilla mitatut tulokset ja yksityiskohtainen selvitys aiheutuneista tukikelpoisista kustannuksista.

▼B

Lisäksi jäsenvaltioiden on toimitettava kustakin hyväksytystä vuoden kestävästä syrjäisimpiä alueita koskevasta ohjelmasta viimeistään kunkin vuoden elokuun 31 päivänä komissiolle rahoitusta koskeva väliraportti.

29 artikla

Maksut

Jäsenvaltion syrjäisimpiä alueita koskevaa ohjelmaa tiettynä vuonna koskeva maksupyyntö on esitettävä komissiolle viimeistään seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivänä.

Komissio maksaa unionin rahoitusosuuden tukikelpoisista kustannuksista tarkastettuaan asianmukaisesti 28 artiklassa tarkoitetut raportit.

III LUKU

Viralliseen valvontaan ja muihin toimiin myönnettävä rahoitustuki

30 artikla

▼M1

Euroopan unionin vertailulaboratoriot ja vertailukeskukset

▼M4

1. Komission hyväksymien työohjelmien täytäntöönpanosta aiheutuvien kustannusten kattamiseen voidaan myöntää avustusta

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen ►C2 (EU) 2017/625 ◄ ([1]) 93 artiklassa tarkoitetuille Euroopan unionin vertailulaboratorioille ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1012 ([2]) 29 artiklassa tarkoitetuille Euroopan unionin vertailukeskuksille;

b) asetuksen ►C2 (EU) 2017/625 ◄ 95 artiklassa tarkoitetuille eläinten hyvinvointia käsitteleville Euroopan unionin vertailukeskuksille;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus ►C2 (EU) 2017/625 ◄, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (►C2 EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1 ◄).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1012, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta (”eläinjalostusasetus”) (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 66).

▼M4

c) asetuksen ►C2 (EU) 2017/625 ◄ 97 artiklassa tarkoitetuille elintarvikeketjun aitoutta ja eheyttä käsitteleville Euroopan unionin vertailukeskuksille.

▼B

2. Seuraavat kustannukset voivat 1 kohdan nojalla olla avustuskelpoisia:

▼M1

a) laboratorioiden tai keskusten toimintaan välittömästi osallistuvasta henkilöstöstä, henkilöstön asemasta riippumatta, aiheutuvat kustannukset, kun toimintaa suoritetaan Euroopan unionin vertailulaboratoriona tai vertailukeskuksena;

▼B

b) pääomahyödykkeistä aiheutuvat kustannukset;

c) kuluvista osista aiheutuvat kustannukset;

d) näytteiden lähettämisestä, työmatkoista, kokouksista ja koulutuksesta aiheutuvat kustannukset.

▼M4

30 a artikla

Kasvinterveyttä käsittelevien kansallisten vertailulaboratorioiden akkreditointi

1. Avustuksia voidaan myöntää asetuksen ►C2 (EU) 2017/625 ◄ 100 artiklassa tarkoitetuille kansallisille vertailulaboratorioille kustannuksiin, jotka aiheutuvat standardin EN ISO/IEC 17025 (Testaus- ja kalibrointilaboratorioiden pätevyys. Yleiset vaatimukset) mukaisesta akkreditoinnista, joka koskee analyysi-, testaus- ja diagnosointimenetelmien käyttöä kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä annettujen sääntöjen mukaisuuden todentamiseksi.

2. Avustuksia voidaan myöntää yhdelle kansalliselle vertailulaboratoriolle kussakin jäsenvaltiossa kutakin kasvinterveyttä käsittelevää Euroopan unionin vertailulaboratoriota kohden ja enintään kolme vuotta kyseisen Euroopan unionin vertailulaboratorion nimeämisen jälkeen.

▼B

31 artikla

Koulutus

1. Komissio voi rahoittaa koulutusta, jota järjestetään asetuksen (EY) N:o 882/2004 51 artiklassa tarkoitetulle virallisesta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten henkilöstölle, luodakseen yhdenmukaisen toimintamallin virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien osalta, jotta varmistetaan ihmisten, eläinten ja kasvien terveyden suojelun korkea taso.

2. Komissio laatii koulutusohjelmia, jossa kartoitetaan ensisijaiset toimintakohteet tunnistettujen kansanterveyteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin ja kasvien terveyteen kohdistuvien riskien perusteella.

▼B

3. Saadakseen 1 kohdassa tarkoitettua unionin rahoitusta toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että mainitussa kohdassa tarkoitetulla koulutuksella saatua tietoa levitetään tarpeen mukaan ja käytetään asianmukaisesti kansallisissa koulutusohjelmissa.

4. Seuraaviin kustannuksiin voidaan myöntää 1 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus:

a) koulutuksen, mukaan lukien myös kolmansista maista tuleville osallistujille avoin koulutus, tai vaihto-ohjelmien järjestämisestä aiheutuvat kustannukset;

b) koulutukseen tai vaihto-ohjelmaan osallistuvan toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön matkoista, majoituksesta ja päivärahoista aiheutuvat kustannukset.

32 artikla

Jäsenvaltioiden asiantuntijat

Unionin rahoitusosuus voidaan myöntää jäsenvaltioiden asiantuntijoille matkoista, majoituksesta ja päivärahoista aiheutuviin kustannuksiin, kun komissio on nimittänyt heidät avustamaan omia asiantuntijoitaan asetuksen (EY) N:o 882/2004 45 artiklan 1 kohdan ja 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

33 artikla

Koordinoidut valvontasuunnitelmat ja tiedonkeruu

1. Avustuksia voidaan myöntää jäsenvaltioille asetuksen (EY) N:o 882/2004 53 artiklassa tarkoitettujen koordinoitujen valvontasuunnitelmien täytäntöönpanosta ja tiedonkeruusta aiheutuviin kustannuksiin.

2. Seuraavat kustannukset voivat olla tukikelpoisia:

a) näytteenotosta ja laboratoriokokeista aiheutuvat kustannukset,

b) viralliseen valvonnan ja tiedonkeruun totuttamisen edellyttämistä välineistä aiheutuvat kustannukset.

IV LUKU

Muut toimenpiteet

34 artikla

Tietojärjestelmät

1. Unioni rahoittaa 1 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen tehokkaan ja toimivan täytäntöönpanon edellyttämien, komission hallinnoimien tietokantojen ja tietojenkäsittelyjärjestelmien perustamista ja toimintaa.

▼B

2. Unionin rahoitusosuus voidaan myöntää kolmansien osapuolten, myös kansainvälisten järjestöjen, tietokantojen ja tietojenkäsittelyjärjestelmien perustamiseen ja hallinnointiin edellyttäen, että

a) näillä tietokannoilla ja tietojenkäsittelyjärjestelmillä on todistettavasti lisäarvoa koko unionin kannalta ja ne ovat kaikkien niistä kiinnostuneiden käyttäjien saatavilla kaikkialla unionissa; ja

b) nämä tietokannat ja tietojenkäsittelyjärjestelmät ovat tarpeen 1 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen tehokkaan ja toimivan täytäntöönpanon kannalta.

35 artikla

Sääntöjen täytäntöönpano ja mukauttaminen

1. Unioni voi rahoittaa sellaista teknistä tai tieteellistä työtä, mukaan lukien tutkimukset ja koordinointitoimet, joka on tarpeen 1 artiklassa tarkoitettuja aloja koskevien sääntöjen moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi ja näiden sääntöjen mukauttamiseksi tieteen, teknologian ja yhteiskunnan kehitykseen.

Unionin rahoitusosuus voidaan myöntää myös jäsenvaltioille tai kansainvälisille järjestöille, jotka toimivat 1 artiklassa tarkoitetuilla aloilla, jotta ne voivat toteuttaa toimia, joilla tuetaan näitä aloja koskevien sääntöjen kehittämistä ja täytäntöönpanoa.

2. Avustuksia voidaan myöntää yhden tai useamman jäsenvaltion järjestämiin hankkeisiin, joiden tavoitteena on tehostaa virallista valvontaa innovatiivisten tekniikkojen ja käytäntöjen avulla.

3. Unionin rahoitusosuus voidaan myöntää myös unionin ja jäsenvaltioiden sellaisten tiedotus- ja tietoisuuden lisäämisaloitteiden tukemiseen, joiden tarkoituksena on varmistaa, että 1 artiklassa tarkoitettuja aloja koskevia sääntöjä sovelletaan tehokkaalla, säännönmukaisella ja kestävällä tavalla.

III OSASTO

OHJELMIEN SUUNNITTELU, TÄYTÄNTÖÖNPANO JA VALVONTA

36 artikla

Työohjelmat ja rahoitusosuudet

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla perustetaan II osastossa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat yhteiset tai erilliset vuotuiset tai monivuotiset työohjelmat lukuun ottamatta sen I luvun 1 jaksossa ja II luvun 1 jaksossa tarkoitettuja toimenpiteitä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa työohjelmissa määritetään toiminnalliset tavoitteet, joiden on oltava 2 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden ja erityistavoitteiden mukaisia, odotetut tulokset, toteuttamistapa ja kustannusten kokonaismäärä. Niihin sisältyy lyhyt kuvaus rahoitettavista toimenpiteistä, maininta kullekin toimenpiteelle

▼B

osoitetusta määrästä sekä alustava toteutusaikataulu. Avustusten osalta niissä määritetään ensisijaiset toimet, arviointiperusteet, rahoitusosuus sekä alustava luettelo tukikelpoisista toimenpiteistä ja kustannuksista 3 artiklan mukaisesti.

3. Edellä II osaston I luvun 2 jaksossa ja II osaston II luvun 2 ja 3 jaksossa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat työohjelmat hyväksytään viimeistään niiden toteuttamista edeltävän vuoden huhtikuun 30 päivänä sillä edellytyksellä, että talousarvioesitys on hyväksytty. Näiden työohjelmien on vastattava liitteessä III vahvistettuja painotusalueita.

4. Edellä I osaston I luvun 1 jaksossa ja II osaston II luvun 1 jaksossa tarkoitettujen kiireellisten toimenpiteiden täytäntöönpanemisen osalta tai tapauksissa, joissa on tarpeen reagoida odottamattomiin muutoksiin, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka sisältävät sen päätöksen rahoitusosuuksista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa se vahvistaa menettelyt II osaston I luvun 1 ja 2 jaksossa ja II osaston II luvun 1, 2 ja 3 jaksossa tarkoitettuja avustuksia koskevien jäsenvaltioiden hakemusten sekä myönnettyä rahoitusta koskevien raporttien ja maksupyyntöjen toimittamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.-

37 artikla

Komission paikan päällä tekemät tarkastukset

Komissio voi järjestää paikan päällä tehtäviä tarkastuksia jäsenvaltioissa ja edunsaajien tiloissa tarkistaakseen erityisesti, että

a) unionin rahoitusosuuden saaneiden toimenpiteiden täytäntöönpano on tehokasta;

b) hallinnolliset järjestelyt vastaavat unionin sääntöjä;

c) tarvittavat tositteet ovat olemassa ja vastaavat unionin rahoitusosuuden saaneita toimenpiteitä.

38 artikla

Tietojen saatavuus

Jäsenvaltioiden ja edunsaajien on annettava komission käyttöön kaikki toimenpiteiden täytäntöönpanon todentamisen kannalta tarpeelliset tiedot ja toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka saattavat helpottaa tarkastuksia, joiden komissio arvioi olevan tarpeen unionin myöntämän rahoituksen hallinnoinnissa, mukaan lukien paikan päällä tehtävät tarkastukset.

39 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimenpiteitä toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja ennalta ehkäiseviä seuraamuksia.

▼B

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet toimittaa kaikkien unionilta tämän asetuksen puitteissa rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, täytäntöönpanoelimien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.

Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', voi neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ([1]) säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdä niihin talouden toimijoihin kohdistuvia paikan päällä suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, joille on suoraan tai välillisesti myönnetty asianomaista rahoitusta, selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka unionin rahoitusta koskevaan sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, korruptiota tai muuta laitonta toimintaa.

Tämän asetuksen täytäntöönpanon johdosta kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehdyissä yhteistyösopimuksissa, avustussopimuksissa, avustuspäätöksissä ja sopimuksissa on nimenomaisesti annettava komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia sekä paikan päällä suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen ja toisen alakohdan soveltamista.

IV OSASTO

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

40 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 30 päivästä kesäkuuta 2014 seitsemän vuoden ajaksi 7 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 7 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun

([1]) Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼B

asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

41 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

42 artikla

Arviointi

1. Komissio laatii ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle ohjelman keston puolivälissä ja viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017 väliarviointikertomuksen siitä, onko II osaston I ja II luvussa ja III luvun 30 ja 31 artiklassa tarkoitetuilla toimenpiteillä niiden tulokset ja vaikutukset huomioiden saavutettu 2 artiklan 1 kohdassa säädetyt tavoitteet siltä osin kuin on kyse tehokkaasta resurssien käytöstä ja sen lisäarvosta unionin tasolla. Arviointikertomuksessa tarkastellaan muun muassa yksinkertaistamismahdollisuuksia, kaikkien tavoitteiden tarkoituksenmukaisuuden säilymistä sekä toimenpiteiden vaikutusta älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevien unionin ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseen. Siinä otetaan huomioon edeltävien toimenpiteiden pitkän aikavälin vaikutusten arvioinnin tulokset. Kertomukseen liitetään tarvittaessa tämän asetuksen muuttamista koskeva lainsäädäntöehdotus.

2. Komissio laatii viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2022 jälkiarvioinnin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Tässä jälkiarvioinnissa tarkastellaan 1 artiklassa tarkoitettujen menojen toimivuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa arvioinneissa otetaan huomioon toteutuksen edistyminen mitattuna 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla indikaattoreilla.

4. Komissio toimittaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen arviointien päätelmät Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

▼B

43 artikla

Tiedotus, viestintä ja julkisuus

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden ja edunsaajien on tapauksen mukaan huolehdittava siitä, että tämän asetuksen mukaisesti myönnetylle rahoitusosuudelle taataan riittävä julkisuus, jotta unionin asema toimenpiteiden rahoituksessa voidaan saattaa suuren yleisön tietoon.

2. Komissio toteuttaa rahoitettuihin toimenpiteisiin ja niiden tuloksiin liittyviä viestintä- ja tiedotustoimia. Tämän asetuksen mukaisesti viestintään kohdennetut varat kattavat lisäksi unionin poliittisia painotusalueita koskevan toimielinten viestinnän.

44 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan päätökset 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY.

2. Viittauksia päätökseen 66/399/ETY tai 76/894/ETY pidetään viittauksina asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohtaan.

3. Viittauksia päätökseen 2009/470/EY pidetään viittauksina tähän asetukseen.

45 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämän asetuksen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin jäsenvaltioiden kansallisiin ohjelmiin, jotka on toimitettu komissiolle vuonna 2012 pantaviksi täytäntöön vuonna 2013, ohjelmiin, jotka on toimitettu komissiolle vuonna 2013 pantaviksi täytäntöön vuonna 2014 ja ohjelmiin, jotka on toimitettu komissiolle viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2014 pantaviksi täytäntöön vuonna 2015, voidaan myöntää, mikäli ne hyväksytään, päätöksen 2009/470/EY 27 artiklaan perustuvaa unionin rahoitusta.

Vuosina 2013 ja 2014 täytäntöön pantuihin kansallisiin ohjelmiin sovelletaan edelleen mainitun päätöksen 27 artiklan 7 ja 8 kohtaa.

Vuonna 2015 täytäntöön pantuihin kansallisiin ohjelmiin sovelletaan edelleen mainitun päätöksen 27 artiklan 2 kohtaa.

2. Tämän asetuksen 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin jäsenvaltioiden kartoitusohjelmiin, jotka on toimitettu komissiolle viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2014 pantaviksi täytäntöön vuonna 2015, voidaan myöntää direktiivin 2000/29/EY 23 artiklan 6 kohtaan perustuvaa unionin rahoitusta. Kyseisiin kartoitusohjelmiin sovelletaan edelleen mainitun direktiivin 23 artiklan 6 kohtaa.

3. Jäsenvaltioiden hakemuksiin, jotka koskevat unionin rahoitusta saamista tämän asetuksen 16 artiklassa tarkoitettuihin kiireellisiin toimenpiteisiin ja jotka on toimitettu komissiolle viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2014, sovelletaan edelleen direktiivin 2000/29/EY 22–24 artiklaa.

46 artikla

Direktiivin 98/56/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/56/EY seuraavasti:

▼B

1) Korvataan 17 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (*) 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

2) Korvataan 18 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.”

47 artikla

Direktiivin 2000/29/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2000/29/EY seuraavasti:

1) Kumotaan 13 c artiklan 5 kohta.

▼M2

2) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että henkilön, joka saa tietää liitteessä I tai liitteessä II luetellun taikka 16 artiklan 2 kohdan tai 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyn toimenpiteen piiriin kuuluvan tuhoojan esiintymisestä tai jolla on syytä epäillä tällaista esiintymistä, on ilmoitettava viipymättä asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltaisen viranomaisen sitä pyytäessä toimitettava hallussaan olevat, tuhoojan esiintymistä koskevat tiedot. Jos ilmoitusta ei ole toimitettu kirjallisesti, toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava se virallisesti.”

▼B

3) Kumotaan 22–26 artikla.

48 artikla

Asetuksen (EY) N:o 178/2002 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissiota avustaa pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea, jäljempänä ’komitea’. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea. Komitea jaetaan osastoihin kaikkien asiaankuuluvien asioiden käsittelemiseksi.

▼B

Kaikkia unionin lainsäädännössä olevia viittauksia pysyvään kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomiteaan pidetään viittauksina ensimmäisessä alakohdassa kohdassa tarkoitettuun komiteaan.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

49 artikla

Asetuksen (EY) N:o 882/2004 muuttaminen

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 882/2004 66 artikla.

50 artikla

Asetuksen (EY) N:o 396/2005 muuttaminen

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 396/2005 VII luku.

51 artikla

Direktiivin 2008/90/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2008/90/EY 19 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (*) 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

52 artikla

Direktiivin 2009/128/EY muuttaminen

Kumotaan direktiivin 2009/128/EY 22 artikla.

53 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttaminen

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 1107/2009 76 artikla.

▼B

54 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 30 päivästä kesäkuuta 2014.

Edellä olevia 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaa ja 47 artiklan 2 kohtaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

7 artiklassa tarkoitetut eläintaudit

— karjarutto

— pienten märehtijäin rutto

— sian vesikulääritauti (SVD)

— sinikielitauti

— tarttuva sikahalvaus (teschenintauti)

— lammas- ja vuohirokko

— Rift Valley -kuume

— lumpy skin -tauti

— afrikkalainen hevosrutto

— vesikuläärinen stomatiitti

— venezuelalainen hevosen tarttuva aivoselkäydintulehdus

— hirvieläinten epitsoottinen verenvuototauti

— klassinen sikarutto

— afrikkalainen sikarutto

— tarttuva naudan keuhkorutto (CBPP)

— lintuinfluenssa

— Newcastlen tauti

— suu- ja sorkkatauti

— kalojen epitsoottinen vertamuodostavan kudoksen kuolio (EHN)

— kalojen epitsoottinen ulseratiivinen syndrooma (EUS)

— Bonamia exitiosa -tartunta

— Perkinsus marinus -tartunta

— Microcytos mackini -tartunta

— äyriäisten Taura-syndrooma

— äyriäisten Yellowhead-tauti.

▼B

LIITE II

10 artiklassa tarkoitetut eläintaudit ja zoonoosit

— nautatuberkuloosi

— bruselloosi

— lampaan ja vuohen bruselloosi (B. melitensis)

— sinikielitauti endeemisillä tai riskialttiilla alueilla

— afrikkalainen sikarutto

— sian vesikulääritauti (SVD)

— klassinen sikarutto

— pernarutto

— tarttuva naudan keuhkorutto (CBPP)

— lintuinfluenssa

— rabies

— ekinokokkoosi

— tarttuvat spongiformiset enkefalopatiat (TSE)

— kampylobakterioosi

— listerioosi

— salmonelloosi (zoonoottinen salmonella)

— trikinelloosi

— verototoksinen *E. coli* (VTEC)

— virusperäinen verenvuotoseptikemia (VHS)

— tarttuva vertamuodostavan kudoksen kuolio (IHN)

— koikarpin herpesvirustartunta (KHV)

— tarttuva lohen anemia

— nilviäisten marteilioosi (*Marteilia refringens*)

— nilviäisten bonamioosi (*Bonamia ostreae*)

— äyriäisten valkopilkkutauti

▼M3

— pienten märehtijäin rutto

— lammasrokko

— vuohirokko

— lumpy skin -tauti.

▼B

LIITE III

II Osaston I Luvun 2 Jaksossa Sekä II Osaston II Luvun 2 ja 3 Jaksossa tarkoitettujen Komission työohjelmien painotusalueet

Unionin painotusalueet myönnettäessä rahoitustukea kansallisiin eläintautien ja zoonoosien hävittämis-, torjunta- ja seurantaohjelmiin:

— taudit, jotka vaikuttavat ihmisten terveyteen,

— taudit, jotka vaikuttavat eläinten terveyteen, kun otetaan huomioon niiden mahdollinen leviäminen sekä sairastuvuus- ja kuolleisuusasteet eläinpopulaatiossa,

— taudit ja zoonoosit, jotka ovat vaarassa levitä tai levitä uudestaan unionin alueelle kolmansista maista,

— taudit, jotka voivat saada aikaan kriisitilanteen, jolla olisi vakavia taloudellisia seurauksia,

— taudit, jotka vaikuttavat kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan ja unionin sisäiseen kauppaan.

Unionin painotusalueet myönnettäessä rahoitustukea tuhoojien esiintymistä koskeviin kansallisiin kartoitusohjelmiin unionin alueen suojelemiseksi:

— tuhoojat, jotka on lueteltu direktiivin 2000/29/EY liitteessä I olevan A osan I jaksossa ja liitteessä II olevan A osan I jaksossa ja joiden ei tiedetä esiintyvän unionin alueella,

— tuhoojat, jotka kuuluvat direktiivin 2000/29/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen unionin toimenpiteiden piiriin,

— tuhoojat, joita ei ole lueteltu direktiivissä 2000/29/EY ja joista aiheutuu välitön vaara unionin alueelle,

— tuhoojat, jotka voivat saada aikaan kriisitilanne, jolla olisi vakavia taloudellisia ja ympäristöä koskevia seurauksia,

— tuhoojat, jotka vaikuttavat kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan ja unionin sisäiseen kauppaan.

Unionin painotusalueet myönnettäessä rahoitustukea syrjäisimpiä alueita koskeviin kansallisiin ohjelmiin:

— tuhoojien vastaiset toimenpiteet, jotka liittyvät tuontiin näille alueille ja kyseisten alueiden ilmastoon,

— kyseessä olevien tuhoojien torjumismenetelmät,

— näillä alueilla voimassa olevien, tuhoojia ja kasveja koskevien sääntöjen mukaisesti luetteloitujen tuhoojien vastaiset toimenpiteet.